

Zbiór obowiązujących rozporządzeń

w powiecie Łukowskim.

PRENUMERATA: Rocznie 24.— mk. Półrocznie 12.— mk. Kwartalnie 6.—mk.
Zaprenumerować można w Sekretarjacie Urzędu Powiatowego w Łukowie.
OGŁOSZENIA: Za całą stronę 40 mk., 1½ strony 20 mk. 1¼ strony 10 mk.

TREŚĆ NUMERU:

- 230 Dekret w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie.
- 231 Rozporządzenie o zarządzeniu wyborów do Rad Miejskich w poniżej wymienionych miastach b. Królestwa Kongresowego.
- 232 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie upoważnienia Wydziałów Powiatowych do rekwirowania mieszkań dla robotników, zatrudnionych przy robotach publicznych.
- 233 Z Ministerstwa Poczty i Telegrafów.
- 234 Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych o trybie postępowania z osobami, podróżującymi koleją bez biletów lub z biletami niewłaściwymi.
- 235 Z Ministerstwa Aprowizacji.
- 236 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przedłużenia terminu zgłaszania wszelkich zapasów drzewa tak wyrobionego, jak i stojącego na pniu w cięciach zaległych i bieżących.
- 237 Ogłoszenie.
- 238 " "
- 239 " "
- 240 " "
- 241 Ogłoszenie o zgubieniu lub ukradzeniu paszportów w pow. Łukowskim.

230

DEKRET

w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie.

Art. 1.

O każdym przypadku zachorowania lub śmierci na:

a) ostrą chorobę zakaźną, mianowicie: dżumę (pestis), ospę (variola, variololis), cholere (cholera asiatica), dur brzuszny i dur rzekomy (typhus abdominalis et paratyphus), cholerynę (cholera nostras), dur plamisty (typhus exanthematicus), dur powrotny (typhus recurrens), czerwonkę (dysenterję) (dysenteria), błonicę (scarlatina), błonicę (diphtheria), zimnicę (malaria), grypę, odrę (morbilli), nagminne zapalenie opon mózgowych (meningitis cerebro spinalis), zapalenie rogów przednich rdzenia (poliomyelitis anterior), krztusiec (pertussis), zakażenie płożowe (sepsis puerperalis), różę (erysipelas), śluzoropótł noworodków (blenorhoea neonatorum);

b) przewlekłą chorobę zakaźną, mianowicie: trąd (lepra), jaglicę (trachoma), gruźlicę (tuberculosis) (w przypadkach niebezpiecznych dla otoczenia w myśl oddzielnej ustawy), promienicę (actinomycosis), trawdział (rhinoscleroma);

- c) choroby odzwierzęce, jak: węglik (anthrax), nosaciznę (malleus), włośnicę (trichinosis), wodowstręt (rabies) i ukąszenia przez zwierzęta chore na wodowstręt, odręt (aphthae epizooticae) — choroby rąci i pyska; tężdź
- d) zatrucia jadem kiełbasianym, mięsnym i rybim (botulismus) oraz
- e) parchy (favus) i inne zakaźne choroby skórne, —

jak również o każdym przypadku, wzbudzającym podejrzenie co do którejkolwiek z wymienionych chorób, należy w ciągu 24 godzin zawiadomić miejscowe władze sanitarne; w razie, jeżeli na miejscu nie ma władz sanitarnych, należy zawiadomić zarząd gminny względnie sołtysa.

Jeżeli chory zmienia mieszkanie lub miejsce pobytu, należy o tem w takim samym terminie zawiadomić miejscowe władze sanitarne w miejscu dotychczasowego i nowego pobytu.

Art. 2.

Minister Zdrowia Publicznego władny jest rozciągnąć obowiązek zgłaszania na pewien oznaczony przeciąg czasu i na przypadki innych, oprócz powyżej wymienionych, chorób zakaźnych. Prawo to służy również lekarzom powiatowym w porozumieniu z właściwą władzą administracyjną na terenie powiatu lub jego części i na czas, nieprzekraczający miesiąca, po którym takie zarządzenie traci moc obowiązującą, o ile nie zostanie potwierdzone przez rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego.

Art. 3.

Obowiązek zgłoszenia obciąża:

- 1) lekarza, wezwanego do porady;
- 2) kierowników zakładów leczniczych;
- 3) dezynfektorów i dozorców sanitarnych;
- 4) każdą osobę, zajmującą się dozorem lub pielęgowaniem chorego (akuszerkę, felczera, pielęgniarkę);
- 5) głowę rodziny lub osobę, na której pieczy znajduje się chory;
- 6) gospodarza mieszkania, właściciela, administratora lub rządcę majątku lub domu;

7) przełożonych wszelkich zakładów naukowych i wychowawczych;

8) kierowników wszelkich zakładów przemysłowych i handlowych, fabryk, warsztatów, statków parowych, trałow i t. p., jak również hoteli, pokoiów umeblowanych, zajazdów i gospód, kierowników robót gromadnych (rolnych, leśnych, ziemnych i t. d.);

9) straż bezpieczeństwa;

10) osoby kompetentne z urzędu, dokonyujące sekcji lub oględzin zwłok;

11) osoby stanu duchownego, o ile z tytułu swego powołania mają styczność z chorym;

12) zwierzchników wsi (sołtysów);

13) lekarzy weterynarii, o ile podczas wykonywania swego zawodu powezmą wiadomość o zarażeniu się ludzi węglikiem lub nosacizną albo w przypadku wodowstrętu.

Obowiązek zgłoszenia obciąża osoby, wyszczególnione w wyliczeniu powyższem, w kolejnym porządku wyliczenia, a więc osoby, wymienione w pp. 4—13 jedynie w traku osób, wymienionych wcześniej.

Lekarze urzędowi i sanitariusze, w razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia co do zatajenia wypadku choroby zakaźnej, mają prawo dokonywania oględzin podejrzanych mieszkań.

Art. 4.

Zgłoszenia można skutecznie ustnie lub piśmiennie. Zgłoszenia w drodze pocztowej i telegraficznej w przepisanej formie wolne są od opłat.

Art. 5.

Władze sanitarne miejscowe lub komunalne winny bezzwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia podać je do wiadomości właściwego lekarza powiatowego, władze sanitarne miejscowe winny niezwłocznie wdrożyć dochodzenie celem ustalenia rozpoznania choroby i jej pochodzenia. Gdzie lekarza nie ma, dochodzenia dokona lekarz powiatowy lub jego zastępca, wyznaczony w tym celu bądź doraźnie, bądź w charakterze lekarza epidemiologicznego.

Na czas prowadzenia dochodzenia lekarz, do tego powołany, nabywa charakteru urzędnika państwowego i ma wówczas prawo i obowiązek przedsięwziąć wszelkie badania potrzebne do ustalenia rozpoznania choroby i źródeł jej pochodzenia. Lekarz ordynujący może być obecny przy badaniu osoby, którą leczył, jak również i przy sekcji jej zwłok. Ogólny nadzór nad dochodzeniem wykonywa lekarz powiatowy.

O ile niema lekarza powiatowego lub jego zastępcy, wyznaczonego bądź doraźnie, bądź w charakterze lekarza epidemicznego, wówczas każdy lekarz na podstawie dodatniego wyniku dochodzenia, względnie uzasadnionego podejrzenia co do istnienia choroby zakaźnej, wyda na miejscu najkonieczniejsze zarządzenia zapobiegające szerzeniu się choroby, a o ich treści powiadomi niezwłocznie na piśmie lekarza powiatowego.

Art. 6.

Po ustaleniu rozpoznania choroby zakaźnej, względnie na zasadzie uzasadnionego podejrzenia o jej istnieniu, władze komunalne winny bezwzględnie zarządzić środki zapobiegawcze, wskazane przez lekarza, prowadzącego dochodzenie, i pod jego kontrolą.

W razie niespełnienia w oznaczonym przez lekarza terminie powyższych wskazówek, lekarz powiatowy, lub jego zastępca, zgodnie z art. 5, ma prawo wykonać niezbędne zarządzenia na koszt gminy, powiadamiając o tem odpowiednio władze administracyjne.

Art. 7.

W razie ustalenia w obrebie miasta lub gminy przypadku jednej z chorób, wyszczególnionych w art. 1, odpowiednie władze administracyjne na żądanie władz sanitarnych mają prawo:

- 1) wzbronić wstępu do wszelkich pomieszczeń, uznanych za zakażone, do czasu ich odkażenia, oraz w sposób widoczny odpowiednio je oznaczyć;
- 2) obostrzyć przepisy o meldowaniu mieszkańców oraz zarządzić odosobnienie chorego lub osób, które były z nim w styczności, oraz nosicieli zarazków na miejscu ich pobytu lub w zakładach, do tego przeznaczonych, a także zarządzić czasowe usunięcie mieszkańców z ich mieszkań;

- 3) zastosować czasowy nadzór, z częściowym lub całkowitym wykluczeniem od zajęć publicznych lub prywatnych nad nosicielami zarazków oraz nad osobami, które były w styczności z chorym lub przybyły z miejscowości, dotkniętych epidemią, oraz w razie niezbędnej potrzeby zarządzić przymusowe leczenie;
- 4) zarządzić przymusowe oczyszczanie osób, oskazywanie ubikacji, przedmiotów zakażonych lub podejrzanych o zakażenie, oraz zniszczenie przedmiotów, które nie mogą być odkażane bez ich zniszczenia, jak również takich, których wartość jest mniejsza od kosztów ich wyjałowienia, wreszcie wyłączenie zwierząt, roznoszących zarazki. Tępienie zwierząt, roznoszących zarazki, dopuszczalne jest również w celach zapobiegawczych;
- 5) zarządzić czasowe ograniczenia komunikacji, czasowe wzbronienie handlu odnośnego i zarobków wędrownych, oraz zamknięcie zakładów przemysłowych w miejscowościach zarażonych, lub znajdujących się w warunkach, sprzyjających zarażeniu;
- 6) zarządzić czasowe ograniczenia obrotu i używalności przedmiotów, mogących być rozsadnikami zarazków, a w tej liczbie i artykułów spożywczych oraz w szczególności wody, pochodzącej z określonego miejsca;
- 7) zarządzić czasowo odbywania targów, jarmarków, odpisów, pielgrzymek i innych zgromadzeń publicznych oraz wzbronienie uczęszczania do szkół;
- 8) czasowo zawiesić wykonywanie niektórych obrządków i zwyczajów, związanych z grzebaniem ciał zmarłych, oraz zarządzić obowiązkowe dokonywanie sekcji i badania bakteriologicznego wszystkich zwłok.

Art. 8.

Minister Zdrowia Publicznego ma prawo zarządzania obowiązkowych szczepień ochronnych.

Przepisy o szczepieniu ochronnem przepisowo oparte objęte są oddzielnym dekretem.

Art. 9.

Sposoby i warunki stosowania poszczególnych zarządzeń zapobiegawczych w przypadkach różnych chorób zakaźnych oraz wszelkie inne zarządzenia co do wprowadzenia w życie i stosowania niniejszej ustawy określi rozporządzenie wykonawcze Ministra Zdrowia Publicznego.

Art. 10.

Władze państwowe i komunalne obowiązane są udzielać pomocy przy wykonywaniu zarządzeń wydanych na zasadzie ustawy niniejszej

Art. 11.

Osoby, którym zarządzenia, wydane w myśl ustawy niniejszej, przeszkodziły w zarobkowaniu, mają prawo, o ile przez czas odosobnienia nie korzystały ze świadczeń ze strony gminy, do otrzymania od Państwa odszkodowania. Wysokość odszkodowania odpowiada 60 % przeciętnego zarobku dziennego robotnika niekwalifikowanego w każdej poszczególnej miejscowości.

Osoby, odosobnione przymusowo, otrzymują na koszt gminy całkowite utrzymanie i w razie potrzeby opiekę na cały czas odosobnienia.

Żądanie odszkodowania przedawnia się z upływem terminu miesięcznego od daty, w której przeszkoda w zarobkowaniu ustała.

Art. 12.

Osoby prywatne mają prawo żądania od gminy zwrotu szkód i strat, poniesionych wskutek odkażenia lub zniszczenia należących do nich przedmiotów. Żądanie odszkodowania przedawnia się z upływem terminu miesięcznego od daty zwrócenia przedmiotów odkażonych lub zawiadomienia o ich zniszczeniu. Wysokość odszkodowania określają rzeczoznawcy, oblerani corocznie przez Rady miejskie i Rady gminne. Niezadawalający się przyznaniem odszkodowaniem ma prawo w przeciągu trzech miesięcy wystąpić z powództwem na drodze sądowej. Osoby, działające wbrew przepisom niniejszego dekretu, tracą tem samem prawo do odszkodowań (art. 11 12).

Art. 13.

Lekarze i inne osoby, zatrudnione przy zwalczaniu chorób zakaźnych w myśl przepisów dekretu niniejszego, w razie utraty zdolności do zarobkowania, wskutek zarażenia się, oraz ich rodziny, w razie ich śmierci z tej samej przyczyny, mają prawo do odszkodowania względnie stałego zaopatrzenia, którego rodzaj i wysokość określą oddzielne przepisy.

Art. 14.

Odosobnienie lub czasowe wykluczenie od zajęć nie może służyć za powód do wydalania ze służby rządowej, komunalnej, społecznej lub prywatnej.

Art. 15.

Zarządy komunalne pokrywają koszty:

1-o zakładania i utrzymywania wszelkich koniecznych do walki z chorobami zakaźnymi urządzeń i zakładów sanitarnych i leczniczych;

2-o leczenia, nadzoru, odosobnienia i utrzymywania osób chorych oraz nadzoru, odosobnienia i utrzymywania osób podejrzanych o zarażenie lub nosicieli zarazków;

3-o odkażania;

4 o tępienia zwierząt, roznoszących zarazki;

5-o tępienia zwierząt w celach zapobiegawczych,

6-o odszkodowań za przedmioty zniszczone lub uszkodzone przy odkażaniu.

Gminy mają prawo pobierania opłat za niektóre czynności, wyszczególnione w artykule niniejszym, według taksy, zatwierdzonej przez Ministra Zdrowia Publicznego.

Art. 16.

Wszystkie inne koszty, wynikające z wykonania postanowień dekretu niniejszego ponosi Skarb Państwa.

Na pokrycie kosztów, przypadających na gminy, mogą być w razie potrzeby przyznawane pożyczki i zapomogi z funduszy państwowych.

Art. 17.

O ile zarząd komunalny nie spełni obowiązków, wynikających z dekretu niniejszego, a Państwo będzie zmuszone podjąć odpowiednie zarządzenia, gmina winna zwrócić Skarbowi Państwa poniesione koszty.

Art. 18

Zarządzenie co do zwalczania chorób zakaźnych w instytucjach i zakładach, podległych zarządowi wojskowemu, zarządowi komunikacji oraz innym zarządom centralnym i kontrola nad wykonaniem tych zarządzeń należą w porzuceniu z tymi zarządami do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Sprawa zwalczania chorób zakaźnych w miejscowościach pogranicznych będzie uregulowana w związku z odpowiednimi umowami międzynarodowymi.

Art. 19.

Minister Zdrowia Publicznego ma prawo w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych wydawać w miarę okoliczności szczególne, dalej idące, zarządzenia czasowe w razie niezwykle groźnego lub nagminnego wybuchu choroby zakaźnej.

Art. 20.

Winni uchybienia przepisom dekretu niniejszego oraz przepisom właściwych rozporządzeń wykonawczych, wydanych w myśl dekretu niniejszego, ulegną karze, przewidzianej w K. K.

W przypadkach wykroczeń mniejszej wagi prezydenci, burmistrzowie, i wójtowie gmin, na wniosek lekarza powiatowego lub miejscowych władz sanitarnych, mają prawo nakładania na winnych kar pieniężnych do wysokości 100 Mk.

Art. 21.

Z wejściem w życie niniejszego dekretu i odnosnych rozporządzeń tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, dotyczące spraw, unormowanych niniejszym dekretem.

Art. 22.

Wykonanie dekretu niniejszego polecam Ministrowi Zdrowia Publicznego.

Dan w Warszawie dnia 7 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów

(—) I. J. Paderewski.

Minister Zdrowia Publicznego

(—) Janiszewski

„Dz. Pr.” z d. 8 lutego 1919 r. № 14, poz. 184.

231

ROZPORZĄDZENIE

o zarządzeniu wyborów do Rad Miejskich w poniżej wymienionych miastach b. Królestwa Kongresowego.

Art. 1.

W myśl art. 9-go Dekretu o wyborach do Rad Miejskich na terenie b. Królestwa Kongresowego z dn. 13 grudnia 1918 r. i art. 1-go Regulaminu Wyborczego do Rad Miejskich z dn. 17 grudnia 1918 r., zarządzam wybory do Rad Miejskich w następujących miastach:

1. Aleksandrowie, pow. Nieśawskiego;
2. Białkach, pow. Kaliskiego;
3. Chorzeli, pow. Przasniskiego;
4. Ciechocinku, pow. Nieśawskiego;
5. Dąbiu, pow. Kolskiego;
6. Grajewie, pow. Szczuczynskiego;
7. Kolnie, pow. Kolneńskiego;
8. Kole, pow. Kolskiego;
9. Łukowie, pow. Łukowskiego;
10. Ostrowiu, pow. Ostrowskiego;
11. Radomsku, pow. Radomskiego;
12. Słomnikach, pow. Miechowskiego;
13. Warcie, pow. Sieradzkiego.

Art. 2.

Pozatem w myśl art. 50-go powołanego regulaminu Wyborczego zarządzam ponowne wybory do Rady Miejskiej w m. Gostyninie, pow. Gostyńskiego.

Art. 3.

Za dzień zarządzenia wyborów dla miast, wymienionych w poprzednich artykułach, uważać należy dzień 14 maja r. b.

Dni świąteczne nie powodują opóźnień rozpoczęcia ani ukończenia terminów, przewidzianych w Regulaminie Wyborczym do Rad Miejskich; Komitety Wyborcze Główne i Miejskowe winny być czynne również w dni świąteczne.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Józef Bek.

Szef Sekcji Samorządowej

(—) K. Sienkiewicz.

Warszawa, dn. 5 maja 1919 r.

232

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie upoważnienia Wydziałów Powiatowych do rekwirowania mieszkań dla robotników, zatrudnionych przy robotach publicznych.

W myśl punktu III-go uchwały sejmowej z dnia 11 kwietnia 1919 r. w sprawie uregulowania warunków płacy robotników, zatrudnionych przy robotach publicznych, prowadzonych przez Sejmiki Powiatowe, oraz uregulowania przy robotach publicznych stosunków aprowizacyjnych, mieszkaniowych, sanitarnych i pomocy lekarskiej, zarządzam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Wydziały Powiatowe do rekwirowania na mieszkania dla robotników, zatrudnionych przy robotach publicznych, wszystkich wolnych mieszkalnych pomieszczeń, jakie się znajdują po wsiach i dworach w obrębie terenu robót publicznych.

Art. 2. Przewodniczący Wydziału Powiatowego niezwłocznie zleci zarządom gmin wiejskich w obrębie robót publicznych (prowadzonych lub zamierzonych), aby dostarczyły spisu wolnych pomieszczeń mieszkalnych, znajdujących się po wsiach i dworach.

Art. 3. Na zasadzie otrzymanych spisów Przewodniczący Wydziału po porozumieniu z Kierownikiem robót publicznych uczyni zarządzenia w celu dostarczenia robotnikom mieszkań po cenach przystępnych w drodze wolnego najmu; w razie niemożności z jakiegokolwiek powodu osiągnięcia tego drogą najmu Przewodniczący Wydziału — po porozumieniu z Kierownikiem robót publicznych — przedstawia Wydziałowi Powiatowemu wniosek co do zarekwirowania wolnych pomieszczeń mieszkalnych dla robotników.

Art. 4. Wydział Powiatowy oznaczy liczbę pomieszczeń do zarekwirowania w poszczególnych miejscowościach danej gminy. Zarządy gminne dokonywują rekwizycji wyznaczonej liczby pomieszczeń i prowadzą dokładny wykaz zarekwirowanych pomieszczeń.

Art. 5. W sprawach, nieobjętych art. 7-ym niniejszego Rozporządzenia a dotyczących prawidłowości zarekwirowania pomieszczeń, stronie zainteresowanej przysługuje prawo odwołania na

zasadzie art. 262 i 263 Ustawy Samorządu Gminnego z r. 1864 (Zbiór Praw, Tom II, wyd. 1892 r. rozdział V) i na zasadzie art. 50 Dekretu o Tymczasowej Ordynacji Powiatowej z dnia 4 lutego 1919 r. (Dz. Praw № 13 poz. 141).

Złożenie odwołania nie ma mocy wstrzymującej dla dokonania rekwizycji.

Art. 6. Za zarekwirowane pomieszczenia Wydziały Powiatowe będą wypłacały właścicielom za pośrednictwem zarządów gmin wiejskich wynagrodzenie według norm, odpowiadających miejscowym warunkom a ustalonych przez Wydziały Powiatowe, ewentualnie przy udziale rzeczoznawców.

Wydziały Powiatowe będą uprawnione do potrącenia wypłaconych sum wynagrodzeń z zarobków robotników.

Art. 7. Przeciwko wysokości przyznanego wynagrodzenia właścicielom zarekwirowanych pomieszczeń służy prawo dochodzenia swych pretensji w drodze sporu cywilnego.

Wszczęcie tego sporu nie ma mocy wstrzymującej dla dokonania rekwizycji.

Art. 8. Winni uchylenia się od obowiązków wynikających z niniejszego Rozporządzenia, będą pociągani do odpowiedzialności karnej z tytułu art. 138 i 139 K. K.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

[—] Józef Bek.

Warszawa dn. 5 maja 1919 r.

233

Z Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Państwo Polskie zgłosiło przystąpienie do wszechświatowej Unii pocztowej i zostało do niej przyjęte. Wskutek tego podjęto już regularny ruch zagraniczny narazie tylko listowy z wszystkimi państwami z wyjątkiem Rosji, Ukrainy, Rumunii, Bułgarii, z którymi niema obecnie połączenia pocztowego. Brak także dotychczas formalnej umowy z Niemcami.

W obrocie zagranicznym wolno więc przysyłać listy, kartki pocztowe, druki, papiery handlowe i próbki towarowe tak zwykle, jak i polecone, za które winno się uiścić opłaty według taryfy zagranicznej, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski” Nr. 50 z 3 marca b. r. Za polecone przesyłki na razie nie bierze Zarząd pocztowy żadnej odpowiedzialności. Listy mają być nadawane otwarte i podlegają cenzurze wojskowej.

234

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych
o trybie postępowania z osobami, podróżującymi
koleją bez biletów lub z biletami niewłaściwymi.

Na mocy dekretu z d. 7 lutego 1919 r. i
w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz
Przemysłu i Handlu postanawiam, aby z dniem
15 maja r. b. na kolejach Dyrekcji Warszawskiej
i Radomskiej stosowane były przepisy następujące:

1. Osoby, podróżujące koleją, winny posiadać odpowiednie bilety przejazdowe, okazywane na każde żądanie właściwych funkcjonariuszów.

2. Podróżny, który nie może okazać ważnego na przejazd biletu winien zapłacić potrójną cenę biletu za przejechaną przestrzeń, jeżeli zaś stacja wyjazdu nie może być ustalona, poczwórną cenę biletu za całą przestrzeń, przebyłą przez pociąg, w każdym jednak razie nie mniej, niż 10 mk., względnie 20 koron.

3. Podróżny, który zajął miejsce w klasie wyższej, niż ta, do której uprawnia posiadany przezeń bilet, lub w pociągu o droższej taryfie winien uiścić poczwórną różnicę pomiędzy ceną należną a uiszczoną, jednakże nie mniej, niż 10 mk., względnie 20 koron.

4. Podróżny, odmawiający natychmiastowej zapłaty należności, o jakich wyżej (poz. 2 i 3) mowa, będzie usunięty z pociągu na najbliższej stacji, gdzie będzie sporządzony protokół, celem pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej na zasadzie praw obowiązujących (art. 139 K. K.).

5. Kto, nie mając zamiaru wyjechania, zajmie miejsce w pociągu, przygotowanym do odjazdu, winien zapłacić 6 mk. względnie 12 kor. i pociąg natychmiast opuścić pod skutkami wyżej (poz. 4) przewidzianymi.

Kierownik Ministerstwa:

(—) J. Eberhardt.

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1919 r.

235

Z Ministerstwa Apropowizacji.

Z Wydziału Prasowego Ministerstwa Apro-

wizacji w sprawie opałowej:

Wobec bardzo ograniczonego taboru kolejowego i coraz słabszej zdolności przewozowej kolei państwowych da się odczuć jeszcze i w tym roku brak opału w kraju. Ministerstwo Apropowizacji proponuje zatem wszystkim właścicielom i dzierżawcom torowisk kopanie i prasowanie torfu, który będzie miał zbyt zapewniony. Produkcja torfu jaknajintensywniejsza jest kwestią palącą i wskazaną

236

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przedłużenia terminu zgłaszania wszelkich zapasów drzewa tak wyrobionego, jak i stojącego na pniu w cięciach zaległych i bieżących.

Ustanowiony rozporządzeniem z 26—3 1919 („Monitor Polski” Nr. 71 z 28—3 1919 r.) na dzień 15 kwietnia 1919 r. termin zgłaszania wszelkich zapasów drzewa tak wyrobionego, jak również stojącego na pniu w cięciach zaległych i bieżących — przedłużam niniejszem do dnia 1 czerwca 1919 r.

Termin ten jest ostateczny i nieuskrętnie nie zgłoszenia przed jego upływem pociągnie za sobą rygory przewidziane w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 21—II 1919 r. o postępowaniu karno-administracyjnem („Monitor Polski” Nr. 46 z 26 lutego 1919 r.).

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Warszawa, dnia 16 maja 1919 r.

237

OGŁOSZENIE

W obawie przeniesienia krwawej mszycy do pow. Łukowskiego z innych miejscowości, zakazuje sprowadzanie drzewek bez zezwolenia Związku Kolek Rolniczych ziemi Łukowskiej.

Powiatowy Komisarz Rządowy

(—) Łopuski.

Łuków, dn. 22 maja 1919 r.

238 OGŁOSZENIE

Ministerstwo Poczty i Telegr. komunikuje, iż od dnia 9 maja b. r. otwarto ruch pocztowy pomiędzy Warszawą, a Wilnem. Dopuszczono do przewozu: listy zwykłe, polecone, wartościowe i paczki. Taryfa zwykła.

Powiatowy Komisarz Rządowy
w z.
(—) Panglisz

Łuków, dnia 21 maja 1919 r.

239 OGŁOSZENIE

W Łukowie w śródmieściu są 3 domy z przynależnościami, wraz z 7 morgi ziemi (ogród i łąki) do sprzedania zaraz.

Blizsza wiadomość u pani Pogonowskiej, ul. Browarna № 49.

Łuków, dnia 22 maja 1919 r.

240 OGŁOSZENIE

Wskutek odezwy Głównej Komisji Ziemskiej przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 28 kwietnia 1919 r. № 2270 zawiadamia się, jak następuje:

1. Na dokonywanie prac mierniczych, związanych z ogólną działalnością Urzędów Ziemskich i podlegających kompetencji tych Urzędów, a zwłaszcza na wykonywanie prac, przy których stosuje się zasadę t. zw. „majoryzacji”, czyli uchwał, powziętych nie jednomyślnie, lecz większością głosów, (komasacja, podział wspólnot, likwidacja służebności i t. d.), geometryści prywatni i przysięgli winni uzyskać odpowiednie upoważnienie Urzędów Ziemskich.

2. Prace miernicze, noszące charakter prywatny i nie wymagające zatwierdzenia przez Urzędy Ziemskie, mogą być dokonywane bez specjalnego upoważnienia.

Łuków, dn. 27 maja 1919 r.

Powiatowy Komisarz Rządowy
w z.
(—) Panglisz.

241 OGŁOSZENIE

o zgubieniu lub ukradzeniu paszportów w pow. Łukowskim.

№ paszp.	WŁAŚCICIEL	Miejsce zamieszkania	Wystawiony przez: w dniu:
niewiad.	Kotowska Małgorzata	Radzyń	Okupac. wł. w Radzyniu 1915
.	Szusikiewicz Anastazja	Łuków	„ „ „ Łukowie 1916
.	Osińska Julia	„	„ „ „ „
.	Naturman Chaim Berek	„	„ „ „ „
.	Tojnbaum Rubin	„	„ „ „ 1918
.	Lichter Felge	„	„ „ „ 1916
.	Goinberg Szyja Abram	„	„ „ „ „
.	Bantrysz Antoni, s. Franciszka	„	„ „ „ „
.	Jakimiuk Helena	„	„ „ „ „
.	Gefiman Jospe	„	„ „ „ 1915
.	Finkelsztajn Szyfra	Siedlce	„ „ „ Siedlcach 1916
.	Zylherbaum Josef	Łuków	„ „ „ Łukowie 1916
.	Waksfajer Berek, s. Chaima	„	„ „ „ „
.	Sokol Jankiel	„	„ „ „ „
.	Finkelsztajn Dawid	„	„ „ „ „

Paszporty niniejszym unieważnia się. Ostrzega się przed nadużyciem. Odnośne wiadomości należy skierować do Urzędu Powiatowego.

Łuków, dnia 22 maja 1919 r.

Powiatowy Komisarz Rządowy
w z. Panglisz.